Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2006–2007

30 857 Wijziging van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 24 januari 2007

De vaste commissie voor Economische Zaken[1] belast met het voorbereidend onderzoek van bovengenoemd wetsvoorstel, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar bevindingen.

Onder het voorbehoud dat de regering de vragen en opmerkingen in dit verslag afdoende zal beantwoorden, acht de commissie hiermee de openbare behandeling van het voorstel van wet voldoende voorbereid.

Inhoudsopgave **Blz.**

I	**ALGEMEEN**	**1**
1.	Inleiding	1
2.	Taken	3
3.	Wijzigingen m.b.t. de besturen en het personeel van de kamers	5
4.	Samenwerking tussen de kamers	6
5.	Financiering en uitbreiding financieel toezicht	7
6.	Uitbreiding toezichtinstrumentarium	7
7.	Europeesrechtelijke aspecten	7
8.	Bedrijfseffecten	8
II	**ARTIKELSGEWIJS**	**8**

I ALGEMEEN

1. Inleiding

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voorstel tot Wijziging van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken. In de ogen van deze leden spelen de kamers een belangrijke rol voor de versterking van de positie van het regionale bedrijfsleven. Daarnaast vervullen de kamers een belangrijke rol als uitvoerder van de handelsregisterwet en als uitvoerder van nationale taken. Deze laatste taak vindt plaats op basis van overleg tussen de kamers en het ministerie van Economische Zaken, hetgeen een verbetering van de huidige werkwijze inhoudt. Het draagt naar de mening van deze leden bij aan een

[1] Samenstelling:
Leden: Van der Vlies (SGP), Crone (PvdA), Schreijer-Pierik (CDA), Vendrik (GL), Ten Hoopen (CDA), voorzitter, Slob (CU), Kortenhorst (CDA), Hessels (CDA), Van Velzen (SP), Aptroot (VVD), Blom (PvdA), Smeets (PvdA), Van Dam (PvdA), Dezentjé Hamming (VVD), Irrgang (SP), ondervoorzitter, Jansen (SP), Biskop (CDA), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Van der Burg (VVD), Graus (PVV), Zijlstra (VVD), Besselink (PvdA), Gesthuizen (SP), Ouwehand (PvdD) en Vacature (D66).
Plv. leden: van der Staaij (SGP), Kalma (PvdA), Van Dijk (CDA), Duyvendak (GL), Joldersma (CDA), Cramer (CU), Verburg (CDA), Van Hijum (CDA), Ulenbelt (SP), Blok (VVD), Heerts (PvdA), Samsom (PvdA), Roefs (PvdA), Weekers (VVD), Karabulut (SP), Luijben (SP), De Nerée tot Babberich (CDA), Atsma (CDA), Schippers (VVD), Madlener (PVV), Neppérus (VVD), Tichelaar (PvdA), Gerkens (SP), Thieme (PvdD) en Vacature (D66).

KST104676
0607tkkst30857-5
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2007

effectievere en efficiëntere organisatie van werkzaamheden van de kamers. Tegelijkertijd wordt de autonomie van de kamers voor wat betreft de regiostimulering in stand gelaten, waarbij wordt aangegeven dat de betrokkenheid van de sociale partners groot moet zijn en blijven.

De leden van de CDA-fractie memoreren dat in 2005 een evaluatie van de kamers van koophandel heeft plaatsgevonden. Het functioneren van de Kamers werd positief gewaardeerd, maar er werden vragen gesteld over de toekomst. Om ook in de toekomst te kunnen beschikken over goed functionerende kamers van koophandel waren enkele wijzigingen noodzakelijk. In de eerste plaats door samenvoeging van enkele kamers. Die wens hebben de kamers zelf opgepakt en hebben een voorstel in mei 2006 ingediend omtrent de nieuwe gebiedsindeling. Deze is reeds aanvaard door de Tweede Kamer.
In de tweede plaats, zo betogen de leden van de CDA-fractie, zouden de kamers efficiënter kunnen optreden door meer gebruik te maken van enkele centraal ontwikkelde producten en diensten. Vooral bij de voorlichtingstaak, zoals bijvoorbeeld bij de export, zou dat tot een aanzienlijke verbetering van het functioneren kunnen leiden. Maar de kamers kunnen ook een belangrijke rol vervullen bij de uitvoeren van beleidsvoornemens zoals deze door het parlement zijn aanvaard. Bijvoorbeeld bij het plan veiligheid in het MKB kunnen de kamers van koophandel een belangrijke uitvoerende rol vervullen. Om die reden is een meer centrale rol van KvK Nederland, de overkoepelende organisatie van de Nederlandse kamers van koophandel van groot belang. De kamers hebben daarnaast een belangrijke taak in de regio. Daar zijn zij de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven. Ze verstrekken subsidies aan kansrijke projecten, adviseren decentrale overheden over belangrijke zaken aangaande het bedrijfsleven en ondersteunen het regionale bedrijfsleven in hun contacten naar buiten toe. Tot slot vervullen de kamers de rol van de registratie in het kader van het handelsregister, zoals voorgesteld in de nieuwe handelsregisterwet. Deze wet ligt al in de Tweede Kamer voor.
De leden van de CDA-fractie hebben deze plannen in eerdere discussies met de staatssecretaris op hoofdlijnen ondersteund, maar daar de volgende kanttekeningen bij gemaakt. In de eerste plaats is het van groot belang dat het draagvlak onder de ondernemers voor de kamers van koophandel wordt vergroot. Daartoe hebben niet alleen de kamers een belangrijke verantwoordelijkheid, maar ook de benoemende organisaties. In de tweede plaats moeten de besturen hun bestuurlijke verantwoordelijkheid kunnen vervullen. In dat kader ondersteunen deze leden de verkleining van de besturen naar maximaal 24 personen (was 48). Het onderscheid in een registratietaak, nationale en regionale taak werd door de leden van de CDA-fractie onderschreven, waarbij deze leden wilden voorkomen dat de kamers van koophandel louter nog als uitvoeringsorganisaties van het nationale overheidsbeleid zou worden gezien. Daartoe zouden de kamers de betrokkenheid van het regionale bedrijfsleven moeten organiseren door middel van commissies, internetpanels en dergelijke. Dat zijn geen zaken die in de wet moeten worden opgenomen, maar moet worden overgelaten aan de creativiteit van de kamers. Aangezien de kamers de status van ZBO hebben vinden de leden van de CDA-fractie het een verbetering dat in de wet expliciet wordt verwezen naar de Kaderwet ZBO's. Hiermee wordt de eenduidigheid tussen de diverse ZBO's vergroot voor wat betreft het toezicht, de beloning en verhouding tussen ZBO en ministerie.
De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Op een aantal punten zijn er echter nog enkele aanvullende vragen.
Doel van de wetswijziging is een uitbreiding van het toezichtinstrumentarium van de minister van Economische Zaken. De staatssecretaris heeft tijdens het algemeen overleg op 31 mei 2006 gezegd dat zij met de nieuwe

wet ernaar streeft meer partner dan toezichthouder te zijn. Een partner werkt naar de mening van deze leden vooral samen en staat in de hiërarchische lijn «naast» een andere organisatie. Hoe is het doel van de wetswijziging te rijmen met de doelstelling die de staatssecretaris heeft uitgesproken?

De leden van de SP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van deze wetswijziging. Deze leden steunen de verbetering van het toezicht door de minister op het functioneren en de financiën van de kamers van koophandel. Bovendien steunen deze leden de ontwikkeling om de kamers van koophandel uniformer en efficiënter te laten werken.

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het voorstel tot Wijziging van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997. Deze leden hebben enkele vragen.

De leden van de fractie van de ChristenUnie hebben kennis genomen van het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997.
Het voorliggende wetsvoorstel roept echter nog verschillende vragen op bij deze leden, zowel als het gaat om doel en aanleiding, als de uitwerking.

Gesteld wordt dat de belangrijkste conclusie uit de evaluatie van 2005 is dat de kamers voldoende hebben gepresteerd, en dat de tijd rijp is om een aantal wijzigingen van de wet voor te stellen. De leden van de Christenunie vragen zich af wat nu het exacte doel is van de voorgestelde wetswijziging? Betreft het doel primair de invulling en vormgeving van de uitbreiding van de toezichthoudende rol van de minister van Economische Zaken of is deze voorgestelde veranderde rol een middel om een bepaald doel te bereiken?

De leden van de SGP-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel om de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997 te wijzigen. Zij hebben enkele vragen over de verdeling van de taken van de KvK en de retributies.
Deze leden hebben de indruk gekregen dat de regering de paragrafen 3 tot en 5 van hoofdstuk 6 van de wet wil laten vervallen. Zij hebben het vervallen van deze paragrafen echter niet teruggevonden in het wetsvoorstel. Graag ontvangen zij hierover een toelichting en indien nodig een aanvulling van het wetsvoorstel.

2. Taken

In de memorie van toelichting wordt als kern van de wet aangegeven dat de kamers zich blijven richten op het bevorderen van de economische belangen van ondernemers. Volgens de leden van de CDA-fractie ware het beter om hier te spreken over de belangen van het bedrijfsleven. Het gaat niet alleen om de positie van de ondernemers, maar ook om die van de werknemers binnen de ondernemingen. Dat wordt ondervangen door het begrip bedrijfsleven te hanteren in plaats van ondernemers.
De leden van de CDA-fractie vragen welke mogelijkheden de kamers van koophandel hebben om de inschrijving van ondernemingen of andere rechtspersonen te weigeren indien zij het vermoeden hebben dat deze zich met malafide praktijken inlaten of hebben ingelaten.
De leden van de PvdA-fractie memoreren dat in de memorie van toelichting staat, dat mede in verband met de gewenste uniformiteit in de taakuitvoering (landelijke taak), voorlichting en regiostimulering verplichte taken van de kamers zijn geworden. Voor de kamers zou dat geen problemen opleveren, omdat dit aansluit bij wat gangbaar is in de dage-

lijkse praktijk. Verandert er inderdaad niets, zo vragen deze leden, op welk gebied dan ook door het invoeren van deze verplichting. Welke consequenties heeft het invoeren van deze verplichting daadwerkelijk?

De minister kan nadere voorstellen doen om via de wet alsnog de gewenste centrale aansturing in te richten als het gewenste mandaat of het daarnaar handelen door de staatssecretaris als niet afdoende wordt ervaren. Welke criteria hanteert de staatssecretaris hiervoor?

Van de landelijke taken worden bepaalde zaken uniform aangeboden, zodat de ondernemer weet welke diensten hij kan verwachten. De leden van de PvdA-fractie vragen of er nog ruimte zal blijven voor specifieke regionale dienstverlening als de ondernemers die wens te kennen geven. Zij vragen welke «zaken» bedoeld worden. Wie bepaalt de normen ten behoeve van de gewenste uniformiteit? Welke rol hebben de afnemers, de ondernemers, in het landelijk gelijkschakelen van de dienstverlening? Wie of welke instantie zal daarop toezien?

De leden van de PvdA-fractie memoreren dat landelijke afspraken worden vastgelegd in een jaarlijks door de kamers overeen te komen nationale agenda. De kamers kunnen het samenwerkingsverband machtigen hierin namens hen te opereren. Bij het maken van afspraken over de nationale agenda zal rekening worden gehouden met de ontwikkeling van de lasten voor de ondernemer. Deze leden willen ervoor waken dat de lasten voor de ondernemers niet stijgen door de hele operatie. Welke garanties kunnen worden gegeven dat de lasten voor de ondernemer niet stijgen? De regering zegt te streven naar een verlaging van de heffingen. Op welke manier zal dit streven vorm krijgen binnen het maken van afspraken over de nationale agenda?

De kamers van koophandel zijn verplicht de activiteiten waartoe in de nationale agenda is besloten op zoveel mogelijk uniforme wijze uit te voeren. De leden van de PvdA-fractie vragen hoe een verplichting op «zoveel mogelijk uniforme wijze» kan worden uitgevoerd. Wanneer is dan voldaan aan de verplichting; en belangrijker: wanneer niet? Welke consequenties heeft dat dan voor de desbetreffende kamer?

Naar de mening van de leden van de SP-fractie is het doel van de wet, onder meer, om meer uniformiteit in de taakuitvoering te brengen. Er zijn in dat verband enkele samenwerkingsverplichtingen in de wetswijziging opgenomen. De wetswijziging laat de kamers van koophandel echter vrij in de invulling van deze samenwerkingsplichten. Deze leden onderschrijven de stelling van de Raad van State dat die vrijblijvendheid niet strookt met het doel van de wetswijziging. Kan de regering duidelijk uitleggen waarom toch voor deze vrijblijvendheid is gekozen? Waarom is in dat verband niet voor een aansluitverplichting bij het samenwerkingsverband is gekozen?

De leden van de VVD-fractie vragen of het echt noodzakelijk is dat de momenteel nog facultatieve taken van de kamers van koophandel, te weten het geven van voorlichting en het stimuleren van regionale economische ontwikkeling, in het onderhavige wetsvoorstel verplichte taken van de kamers worden? Wat is daarvan de reden? Wat is de noodzaak van het op uniforme wijze verrichten van deze taken? Hoe strookt dit met de opmerking dat ieder kamer ook zijn autonomie in het regionale stimuleringsbeleid behoudt?

De leden van de ChristenUnie-fractie begrijpen dat het wetsvoorstel probeert aan te sluiten bij de werkwijze van de kamers. Wel hebben zij nog vragen over de wettelijke positie van het samenwerkingsverband en

het gewenste mandaat van de minister. Hoe verhoudt de vrijwillige samenwerking zich tot de centrale afspraken die de minister met het samenwerkingsverband wil maken? Hoe kijken de kamers van koophandel zelf aan tegen het samenwerkingsverband? Wat gaat de minister doen, wanneer de kamers van koophandel zich niet aan wensen te sluiten bij het samenwerkingsverband? Wat zijn de mogelijkheden van de minister om het samenwerkingsverband te dwingen hun taken uit te voeren, alvorens over te gaan tot centrale aansturing? Hoe kijken de betrokken partijen aan tegen centrale aansturing?

Het is de leden van de ChristenUnie-fractie ook niet helemaal duidelijk hoe de nationale agenda precies totstandkomt. Aan welke randvoorwaarden moet de nationale agenda voldoen om de toestemming van de minister te krijgen? Op basis van welke punten zou de minister niet kunnen instemmen met de door de kamers overeengekomen nationale agenda? Aan welke situaties moet dan gedacht worden? En hoe verhoudt de autonomie van de kamers zich tot het ingrijpen van de minister in (het opstellen van) de nationale agenda, zo vragen zij zich af?

In de toelichting staat geschreven dat sommige taken samen de landelijke taak van de kamers van koophandel gaan vormen en andere taken de regionale taak, zo memoreren de leden van de SGP-fractie. Het is deze leden onvoldoende duidelijk geworden hoe het wetsvoorstel de landelijke taak definieert. Betreft de term «landelijke taak» alleen de taken die in de nationale agenda worden opgenomen of gaat het om meer taken? Zou het niet de voorkeur verdienen om deze termen, evenals «regionale taak», duidelijker in het wetsvoorstel te omschrijven, omdat het gaat om nieuw te gebruiken termen? Graag ontvangen deze leden een overzicht van de (verwachte) taken van de kamer van koophandel per categorie. Tevens vragen deze leden naar de afbakening in samenhang met de (eventueel nog bestaande) taken op basis van de paragrafen 3 tot en met 5 van hoofdstuk 6 van de wet.

3. Wijzigingen m.b.t. de besturen en het personeel van de kamers

De leden van de CDA-fractie brengen onder de aandacht dat als gevolg van onderbrenging van de kamers onder de Kaderwet ZBO de personeelsleden dezelfde rechtspositieregeling zullen krijgen als de ambtenaren. Betekent het dat zij ook de status van beambte zullen krijgen? Vallen ze daarmee automatisch onder een ambtenaren-cao en zo ja, welke?
In onderdeel E van de wet wordt gesteld dat de kamers zelf gaan over de grootte van de algemeen besturen, mits het niet meer dan 24 leden zijn. De leden van de CDA-fractie kunnen zich vinden in de voorgestelde halvering van de algemeen besturen. De regering stelt echter dat bij algemene maatregel van bestuur criteria kunnen worden vastgesteld ter bepaling van de bestuursgrootte. Waarom wil de regering deze bevoegdheid behouden en aan welke criteria denkt de regering?
De leden van de VVD-fractie vragen waarom de maximale zittingsperiode bepaald is op drie bestuursperioden, dus maximaal twaalf jaar? Is een maximering tot twee perioden, dus acht jaar, niet beter voor doorstroming en met name het erbij betrokken zijn en blijven van daadwerkelijke (nog actieve) ondernemers?
Zou het in de lijn van de door het wetsvoorstel beoogde beperking in de omvang van de besturen van de Kamers van Koophandel, niet logisch zijn ook dergelijke limieten te stellen aan het aantal ondersteunde commissies en werkgroepen?

Met betrekking tot de bestuurssamenstelling is het naar de mening van de leden van de VVD-fractie wonderlijk dat de werknemersverenigingen éénderde van de bestuursleden leveren terwijl zij géén financiële bijdrage

leveren. Indien er toch een inbreng van hen gewenst wordt, zou een verdeling van MKB 50%, overig bedrijfsleven 35% en werknemers 15% dan niet meer recht doen aan het daadwerkelijke belang van het MKB en de omvang ervan qua aantal ondernemingen, economisch belang en verscheidenheid?

De leden van de ChristenUnie-fractie erkennen dat de huidige omvang van de besturen een belemmerende werking kan hebben op de kwaliteit en de slagkracht van de organisatie. Is er vanuit de kamers (en hun achterbannen) voldoende draagvlak voor de voorgestelde aanpassing van de omvang van de besturen?
De huidige grote omvang van de besturen vergroot het draagvlak van de beleidsprogramma's en zorgt ervoor dat veel activiteiten kunnen worden uitgevoerd door werkgroepen en commissies die worden samengesteld uit het Algemeen bestuur. Blijft dit positieve punt voldoende bewaard in de voorgestelde wetswijziging?

4. Samenwerking tussen de kamers

De leden van de CDA-fractie stemmen in met de wettelijke positie van de KvK NL als het samenwerkingsverband. Terecht geeft de regering naar de mening van deze leden aan dat het lidmaatschap van de kamers van koophandel aan KvK NL op basis van het EVRM niet verplicht kan worden gesteld. Maar het samenwerkingsverband krijgt een belangrijke positie in de wet toebedeeld, namelijk als de belangrijkste gesprekspartner van het ministerie. Het ministerie sluit ook overeenkomsten af met KvK NL, er vanuit gaande dat de aangesloten kamers deze afspraken ook volledig nakomen. Welke instrumenten heeft de minister in handen, mocht een kamer de overeenkomst niet of onvolledig uitoefenen?
De leden van de CDA-fractie vragen of deze wet ook grensoverschrijdende fusies tussen kamers van koophandel mogelijk maakt? Zo nee, wat zijn de redenen om deze mogelijkheden niet in de wet op te nemen?

Indien blijkt dat de samenwerking niet uit de verf komt, zal de regering met nadere regelgeving komen, zo blijkt naar de mening van de leden van de SP-fractie uit de reactie op het advies van de Raad van State. Wat zou er moeten gebeuren voordat de regering met nadere regelgeving komt? Is het niet verstandiger om dit nu gelijk goed te regelen in plaats van nog langer af te wachten?

De leden van de VVD-fractie vragen waarom niet is gekozen voor één ZBO (landelijk) met regionale vestigingen? Zou in dat geval de overhead en de toezichtlast niet veel lager zijn? Via regionale besturen blijft goede regionale invulling mogelijk, maar kan door middel van één landelijke (personeels)administratie en registratie (maximaal door te voeren) een zeer aanzienlijke kostenbesparing worden gerealiseerd. Daarmee wordt ook voldaan aan de kritiek van de Raad van State op de vrijblijvende samenwerking tussen de kamers en het niet bereiken van de beoogde centrale sturing. Deze leden verwachten aanvullend nog duidelijke kostenvoordelen.

Het is de leden van de ChristenUnie-fractie onvoldoende duidelijk hoe vrijblijvend of verplicht de samenwerking tussen de kamers is. Op welke onderdelen houdt de vrijblijvendheid en keuzevrijheid van de afzonderlijke kamers op en welke drang of dwang wordt hierin toegepast? Het verplichten van kamers tot aansluiting bij het samenwerkingsverband voert te ver, staat in de memorie van toelichting. Tegelijk krijgen deze leden de indruk dat het functioneren van een kamer buiten een samenwerkingsverband om niet of nauwelijks mogelijk is. Graag de zienswijze van de regering op dit punt?

5. Financiering en uitbreiding financieel toezicht

De leden van de CDA-fractie memoreren dat de kamers van koophandel momenteel in samenwerking met het ministerie van Economische Zaken een onderzoek uitvoeren naar de regiostimulering en een mogelijke versterkte doorvoering van het profijtbeginsel. Wat is de stand van zaken van dit onderzoek en in hoeverre kan dat nog gevolgen hebben voor de inhoud van deze wet?

De leden van de VVD-fractie vragen waarom staat in het wetsvoorstel niets staat over de toezegging die het kabinet heeft gedaan dat pensioen-BV's in de toekomst van de lagere heffing (dus alleen heffing 1) gebruik kunnen maken?

Voornoemde leden vragen hoe kan worden zeker gesteld dat de lastendruk voor de bij de kamers van koophandel ingeschreven ondernemingen niet stijgen. Is een wettelijke maximering van de heffingen van de Kamers een mogelijkheid?

Tevens vragen deze leden hoe de vergoedingen die verschuldigd zijn, ter gehele of gedeeltelijke financiering van de aan de uitvoering van de taken van de kamers van koophandel verbonden kosten, worden bekostigd. Voor welke taken is er sprake van heffingen voor rekening van de eindgebruiker? Is het correct dat de heffing voor de regionale taak slechts geldt indien de gebruiker (ondernemer) ervoor wenst te betalen? Klopt het dat eveneens de verplichte heffing voor de landelijke taak (voorlichting) komt te vervallen? Hoe worden de hieraan verbonden kosten vervolgens bekostigd? Zou het, gezien het landelijke karakter van deze taak, niet het meest logische zijn deze te financieren middels een financiële bijdrage van het ministerie van Economische Zaken?

Als de regionale taak door de regionale overheden wordt gefinancierd, dan blijft voor de ondernemers alleen de heffing 1 (registratie) over. De leden van de VVD-fractie vragen wat de regering vindt van deze financiering?

6. Uitbreiding toezichtinstrumentarium

Er is voor gekozen om het toezichtarrangement dat de minister ter beschikking staat in de nieuwe wet uit te breiden tot de bedrijfsvoering en de financiële huishouding van de kamers van koophandel. De leden van de ChristenUnie-fractie vragen of dit dé manier is om de gewenste politieke verantwoordelijkheid ten aanzien van de kamers van koophandel waar te maken. Kortom: is dit de gewenste manier en levert deze werkwijze uiteindelijk de gewenste resultaten op? Of is er ook een andere werkwijze denkbaar en uitvoerbaar?

7. Europeesrechtelijke aspecten

De leden van de SP-fractie memoreren het standpunt van de regering dat de kamers van koophandel zelf per geval moeten beoordelen of subsidie die zij verstekken mogelijk staatssteun betreft en daarom bij de Europese Commissie moet worden gemeld. Hoe werkt dit in de praktijk uit en hoe is het toezicht hierop geregeld?

In de memorie van toelichting staat dat voorlichting en regiostimulering wat betreft de nationale taak niet vrij invulbaar zijn. Daarvoor worden afspraken gemaakt middels de nationale agenda. Er staat echter ook, zo stellen de leden van de ChristenUnie-fractie dat een kamer voorzover het om de regionale taak gaat vrij is om de voorlichtings- en regiostimule-

ringsactiviteiten zelf in te vullen. Hoe verhouden deze twee zaken zich tot elkaar? Waar liggen precies de grenzen van de autonome bevoegdheden van de kamers van koophandel?

8. Bedrijfseffecten

De regering schrijft in de memorie van toelichting dat de betrokkenheid van de minister een matigend effect zal hebben op de ontwikkeling van de nationale heffing. De leden van de SGP-fractie stellen dat nationale heffing uiteraard samenhangt met de breedte van de nationale agenda. Waarop is deze aanname van het matigend effect gebaseerd? Is het de verwachting dat de nationale agenda een beperking zal betekenen ten opzichte van de huidige nationale taken of gaat het alleen om efficiency-winst? Zou het vaststellen van een nationale agenda er niet toe kunnen leiden dat de vaststelling van een agenda een doel op zich gaat worden met de verbredende effecten die daar een gevolg van kunnen zijn?

II ARTIKELSGEWIJS

Artikel 6

In onderdeel D, artikel 6, wordt een onderscheid gemaakt tussen een voorzitter die vanuit het algemeen bestuur wordt gekozen en een voorzitter van buiten. De eerste heeft wel stemrecht, de tweede niet. Waarom is dit onderscheid noodzakelijk, zo vragen de leden van de CDA-fractie. Is het niet beter om alleen te kiezen voor de mogelijkheid dat de voorzitter gekozen wordt uit het algemeen bestuur en derhalve stemrecht heeft? Het algemeen bestuur kan de voorzitter schorsen en ontslaan, maar ook de minister kan dat, gehoord hebbend het algemeen bestuur. Op welke gronden zou een minister daar wel toe overgaan, terwijl het algemeen bestuur dat niet heeft gedaan? Alleen de voorzitter moet zijn nevenfuncties melden bij de minister, omdat de taakbelasting van het voorzitterschap vergt dat meerdere dagen per week aan deze taak besteed wordt. Is deze opvatting in overeenstemming met de huidige praktijk, zo vragen de leden van de CDA-fractie. Is het gevolg van deze opvatting niet dat hiermee de voorzitter van een kamer van koophandel een «beroepsbestuurder» wordt en dat daardoor de band tussen de voorzitter en de praktijk van het bedrijfsleven minder hecht wordt? Welke gevolgen heeft deze opvatting voor de schadeloosstelling van de voorzitter?

Artikel 32

Uit de wetswijziging blijkt naar de mening van de leden van de SP-fractie dat het bestaande artikel 32 vervalt wanneer de nieuwe Handelsregisterwet in werking treedt. Artikel 32 schept een financieringsbasis voor de uitvoering van taken door de kamers die zijn gebaseerd op andere wetten voor zover er in die andere wetten geen vergoedingsregels zijn opgenomen. Indien artikel 32 vervalt is er dus eigenlijk geen financieringsbasis meer voor taken gebaseerd op andere wetten. Zou het in dat opzicht niet verstandiger zijn om artikel 32 in stand te laten? Wat is de omvang van de taken waarop artikel 32 van toepassing is?

Artikel 34

De leden van de SGP-fractie stellen vast dat op basis van het wetsvoorstel diverse heffingen en retributies verschuldigd zijn. Kan een inschatting gegeven worden van de hoogte van deze heffingen en retributies, mede in het licht van de bestaande niveaus ervan?

Graag zouden deze leden precies aangegeven willen zien voor welke taken de nationale vergoedingen op basis van artikel 34 zullen gelden en voor welke taken de nationale heffingen op basis van artikel 36. Wat zijn de afwegingscriteria om de taken al dan niet volledig te financieren via de vergoeding op basis van artikel 34?

De voorzitter van de vaste commissie voor Economische Zaken,
Ten Hoopen

De adjunct-griffier van de commissie,
De Veth